

Kápó

a 2. érintőn

„Hir - desd a jó hírt!” - mond - ta rég az Úr, ki szom - jas
Hir - desd a bé - két! Ez ma sűr - ge - tő. Cso - dás ér -

föld po - rán ment, ment, re - ményt vitt lan - ka - dat - la - nul.
zés, ha meg - tér egy a sok - sok mil - li - ó szív - ből.

Min - den - kit hí - vott, szól - ta Jah sza - vát; ko - rán kelt,
El - ron - tott é - let hely - re - hoz - ha - tó, a fá - jó

és so - ká szol - gált, míg az est le - szállt. Ma min - de - nütt jó
szív - re van gyógy - ír, új e - rőt a - dó. A vá - ro - sok - ban

hírt vi - szünk, meg - oszt - juk úgy, mint Mes - te - rünk: a
s min - de - nütt az em - be - rek - hez el - me - gyünk. Kit

szen - ve - dés - nek ha - mar vé - ge lesz már!
vonz a jó hír, ö - rül, bé - ke száll rá.

Szé - les a föld, le - gyél a bé - ke hír - nő - ke, míg

áll e vi - lág, ku - tasd fel azt, ki él - ni vá - gyik.

Menj, so - se félj! Még vár - nak rád.